

УДК 140.8 (043.2)

Гулівець Р.В.

Національний авіаційний університет, Київ

ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ АТЕЇСТИЧНОГО СВІТОГЛЯДУ

Актуальність даної теми полягає у важливості дослідження процесів, які відбуваються в суспільстві внаслідок наявності відмінних релігійних світоглядів, яким протистоїть такий світогляд як атеїзм. Метою є процес дослідження чинників формування атеїстичної думки для кращого розуміння даного світогляду.

Загалом, явище атеїзму існувало завжди, проте термін «атеїзм» вперше було застосовано, як позначення практичного безбожництва, в 1577 р. Сам термін означає світогляд, який характеризується відсутністю віри в існування будь-яких богів, духів, інших «потойбічних» істот тощо. Атеїзм протиставляється вірі в існування надприродного – теїзму у формі багатобожжя (політеїзму) або єдинобожжя (монотеїзму). Початковою непослідовною та наївною формою атеїзму був атеїзм стародавнього рабського суспільства. Найбільшого розвитку досягнув в Греції та Римі. Грецькі філософи-матеріалісти Фалес, Анаксимен, Анаксимандр, Гераклит вважали, що в основі світу лежить матеріальна першооснова, що світ вічний, він не створений жодним з богів, і не потребує творця.

В процесі дослідження було виявлено два головних чинники формування атеїстичного світогляду.

Стрімкий розвиток науки. Кожній людині властиво робити спостереження за навколишнім світом. Спочатку людина була не спроможна до об'єктивного аналізу дійсності. Проте, згодом, еволюціонувавши, знаходить способи обґрунтування досі незрозумілих явищ науковим шляхом. Отже, можна зробити висновок, що наука послугувала поштовхом для формування у свідомості людей сумнівів щодо минулих уявлень про світ, його створення та закономірностей існування.

Особистий людський фактор. Подекуди, зміна поглядів людини не залежить від світогляду більшості населення, історичних умов, інших зовнішніх факторів, а – від набування власного досвіду. Людина стає більш прагматичною внаслідок розчарування. При вихованні їй дають спрощену уяву про світ, яка згодом призводить до розчарування та нерозуміння того, що він має більш складну будову. Якщо звертатися до філософії А. Камю, ми можемо зазначити таке: з формуванням людської особистості, відбувається процес утворення самосвідомості, тобто певної низки уявлень про світ. Але рано чи пізно ми зіштовхуємося з реальністю, яка руйнує наші колишні переконання. У людини починає з'являтися почуття абсурдності навколишнього світу. Виникає необхідність більш глибокого та ґрунтового пояснення. Для більшості людей релігія не може дати такого пояснення, саме тому вони звертаються до філософії матеріалізму.

Науковий керівник: Мокляк Л.І., доцент НАУ